

OLIMPIADA DE LIMBI CLASICE: GREACĂ VECHE, LATINĂ
Etapa județeană/a sectoarelor municipiului București – 5 martie 2023

LIMBA GREACĂ VECHE
Clasa a XII-a

Subiectul I

50 de puncte

Traduceți în limba română textul următor, ținând cont de indicațiile oferite mai jos:

οὐ πολλοὺ γ' ἔνεκα χρόνον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὄνομα ἔχετε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλομένων τὴν πόλιν
λοιδορεῖν ὡς Σωκράτη ἀπεκτόνατε, ἄνδρα σοφόν – φήσουσι γὰρ δὴ σοφὸν εἶναι, εἰ καὶ μὴ εἰμι, οἱ βουλόμενοι
ὕμῃν ὀνειδίζειν. εἰ γοῦν περιεμείνατε ὀλίγον χρόνον, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἂν ὑμῖν τοῦτο ἐγένετο· ὁρᾶτε γὰρ δὴ
τὴν ἡλικίαν ὅτι πόρρω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου θανάτου δὲ ἐγγύς. λέγω δὲ τοῦτο οὐ πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς
τοὺς ἐμοῦ καταψηφισαμένους θάνατον.

(Platon, Apologia, 38c-d)

Indicații:

Σωκράτη = Σωκράτην

φήσουσι – de la φημί

Subiectul II

40 de puncte

**Redactați, în circa 400 de cuvinte, un eseu despre atitudinea omului în fața morții, pornind de la textul de
mai jos și concentrându-vă asupra următoarelor aspecte:**

- analiza argumentelor personajului care vorbește pentru atitudinea sa în fața morții;
- identificarea a cel puțin cinci cuvinte-cheie din textul grecesc;
- identificarea și comentarea a două figuri de stil relevante pentru argumentația din text;
- aducerea de alte argumente în sprijinul sau contra celor afirmate de acest personaj.

[...] τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὃ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι μὴ ὄντα: δοκεῖν γὰρ εἰδέναι
ἐστὶν ἃ οὐκ οἶδεν. οἶδε μὲν γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον οὐδ' εἰ τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ πάντων μέγιστον ὄν τῶν
ἀγαθῶν, δεδίασι δ' ὡς εὖ εἰδότες ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν ἐστὶ. καίτοι πῶς οὐκ ἀμαθία ἐστὶν αὕτη ἢ
ἐπονείδιστος, ἢ τοῦ οἶεσθαι εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν; ἐγὼ δ', ὃ ἄνδρες, τούτῳ καὶ ἐνταῦθα ἴσως διαφέρω τῶν
πολλῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰ δὴ τῷ σοφώτερός τοι φαίην εἶναι, τούτῳ ἂν, ὅτι οὐκ εἰδὼς ἱκανῶς περὶ τῶν ἐν Ἄιδου
οὕτω καὶ οἶομαι οὐκ εἰδέναι· τὸ δὲ ἀδικεῖν καὶ ἀπειθεῖν τῷ βελτίονι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, ὅτι κακὸν καὶ
αἰσχρὸν ἐστὶν οἶδα. πρὸ οὖν τῶν κακῶν ὧν οἶδα ὅτι κακά ἐστιν, ἃ μὴ οἶδα εἰ καὶ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει οὐδέποτε
φοβήσομαι οὐδὲ φεύσομαι.

(Platon, Apologia, 29a-b)

„[...] Căci să te temi de moarte, cetățeni, nu este nimic altceva decât să-ți închipui că ești înțelept fără să fii;
înseamnă să crezi că știi ceea ce nu știi. Căci nimeni nu știe ce este moartea și nici dacă nu e cumva cel mai
mare bine pentru un om, dar toți se tem de ea ca și cum ar fi siguri că e cel mai mare rău. Iar acest fel de a gândi
cum să nu fie prostia aceea vrednică de dispreț – de a crede că știi ceea ce nu știi? Eu însă, atenieni, poate că
tocmai prin aceasta și în acest punct mă deosebesc de cei mai mulți (chiar dacă ar însemna să spun că într-o
privință sunt mai înțelept decât altul), și anume că, dacă nu știu mare lucru despre cele din Hades, îmi și dau
seama că nu știu. Dar a face nedreptăți și a nu te supune celui mai bun, fie el om sau Zeu, știu că acestea sunt
fapte rele și rușinoase. Așadar, de niște lucruri despre care nu știu dacă nu cumva sunt bune nu mă voi teme și
nu voi fugi de ele mai degrabă decât de aceste lucruri despre care știu sigur că sunt rele.”

(traducere de Francisca Băltăceanu)